

Noter i forbindelse med video om epidemilov, testning og vaccination

1) Ændringer i forhold til den nuværende epidemilov fra 2020 (hasteloven) og den tidligere epidemilov fra 2019

NB! Rød skrift er udtryk for enten konkret lovtekst eller bemærkninger til lovforslag.

Som udgangspunkt så er det ved alment farlige sygdomme, at epidemiloven kan aktiveres, MEN § 10 i den nugældende lov; <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2020/1444> giver endvidere mulighed for at anvende flere af bestemmelserne: "Sundheds- og ældreministeren kan efter rådgivning fra Sundhedsstyrelsen bestemme, at de foranstaltninger, der alene kan iværksættes mod alment farlige sygdomme, jf. §§ 5-9 og 12 a-12 f, også kan iværksættes over for øvrige smitsomme og andre overførbare sygdomme, når disse optræder på en ondartet måde eller med stor udbredelse, eller når andre forhold indebærer en særlig stor risiko for smittespredning".

I forhold til epidemiloven fra 2019; <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/1026> så var ordlyden i § 10 således: "Sundheds- og ældreministeren kan efter indstilling fra Sundhedsstyrelsen bestemme, at de foranstaltninger, der alene kan iværksættes mod alment farlige sygdomme, jfr. §§ 5-9, også kan iværksættes over for øvrige smitsomme og andre overførbare sygdomme, når disse optræder på en ondartet måde eller med stor udbredelse, eller når andre forhold indebærer en særlig stor risiko for smittespredning".

Ændringer fra 2019-loven til den nugældende lov af 2020 i relation til § 10:

- Tidligere krævede det en indstilling fra Sundhedsstyrelsen, hvis foranstaltninger skulle iværksættes i forbindelse med øvrige smitsomme sygdomme. I dag kræves alene rådgivning ([fremgår af den blå markering](#)).
- Tilføjelse af §§ 12 a – 12 f i § 10 ([fremgår af den blå markering](#)), som bl.a. indeholder mulighed for **nedlukninger (lockdowns)** som f.eks. adgangsforbud til transportmidler og lokaler (f.eks. private virksomheder) samt besøgsforbud.

Andre ændringer, se evt. mere her i linket; <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2020/208>:

- §§ 5-7 ophæves, og i stedet indsættes bestemmelser om undersøgelse, indlæggelse, isolation og tvangsmæssig behandling, også ved formodninger og evt. med politiets hjælp (§ 5), forsamlingsforbud, adgangsforbud til f.eks. offentlige institutioner, idrætsanlæg og legepladser samt afspærring af område (opholdsforbud) (§§ 6 og 7)

Hvordan og hvornår har man fundet ud af, at disse drastiske og nye tiltag / restriktioner i form af **nedlukninger (lockdowns)** er nødvendige i forbindelse med epidemi/pandemi-håndtering?

- § 9 ændres »epidemikommisionen« til: »sundheds- og ældreministeren«.
- I § 11, stk. 1, ændres »Epidemikommisionen« til: »Sundheds- og ældreministeren«.
- I § 11, stk. 2, ændres »kommisionen« til: »sundheds- og ældreministeren«.

- I § 11, stk. 3, ændres »Kommissionen« til: »Sundheds- og ældreministeren«, og efter »denne lov omfattet sygdom« indsættes: », eller som formodes at kunne være smittet med en sådan,«.
- I § 12, stk. 1, 1. pkt., ændres »Epidemikommissionen« til: »Sundheds- og ældreministeren«, og i 2. pkt. ændres »Kommissionen« til: »Ministeren«.
- I § 12, stk. 4, ændres »Epidemikommissionen« til: »Sundheds- og ældreministeren«.

Forløb vedrørende nuværende epidemilov fra 2020 (hasteloven) (ikrafttræden 17/3-2020); <https://www.retsinformation.dk/eli/lt/2020/208>, Sundhedsstyrelsens breve til Sundheds- og

Ældreministeriet (dateret 14/2-2020, første indstilling, se her [Sundhedsstyrelsens anbefalinger til placering af](#) , og 28/2-2020,

anden indstilling og efter overvejelse fastholdes optagelse af Covid-19 på liste B, se nedenstående)

Sundheds- og Ældreministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K

Vedr. optagelse af COVID-19 på epidemilovens liste B

28. februar 2020

I forlængelse af Sundhedsstyrelsen indstilling af 14. februar 2020 vedr. optagelse af COVID-19 på epidemilovens liste B har vi overvejet, om der kan være særlige forhold som kan begrunde, at de foranstaltninger, der efter epidemilovens §§ 5-9 alene kan iværksættes mod alment farlige sygdomme, også kan iværksættes over for COVID-19.

Sagsnr. 04-0101-15/

Det er i den forbindelse relevant at vurdere, om enten generelle forhold eller konkrete situationer gør at COVID-19 kan anses som at optræde på en ondartet måde eller med stor udbredelse, eller om der er forhold som indebærer en særlig stor risiko for smittespredning.

Sundhedsstyrelsen finder, at den nye COVID-19 bedst kan sammenlignes med sygdomme opstillet på epidemilovens liste B, særligt "Influenza, præpandemisk alarmperiode", og at sygdommens alvorlighed m.v. ikke kan berettige at COVID-19 betegnes som alment farlig, og dermed opføres på liste A. Sundhedsstyrelsen finder således ikke, at COVID-19 med den nuværende viden om sygdom og virus kan betegnet som ondartet, ligesom sygdommen heller ikke generelt kan betegnes som meget smittefarlig, da der ikke er tale om luftbåren smitte.

I den nuværende fase af kan COVID-udbruddet bedst sammenlignes med præpandemisk influenza. Analogt med influenza vil imidlertid være relevant at fjerne COVID-19 fra epidemilovens bilag hvis vi får en pandemisk situation, hvor der i Danmark er udbredt og vedvarende smittespredning, og hvis vi efterfølgende har en situation med en vis befolkningsimmunitet, hvor vi stadig kan få mindre alvorlige og sæsonbetingede epidemier af COVID-19.

I den nuværende fase, hvor vi i Danmark fortsat har en meget stærk inddæmningsstrategi, så finder Sundhedsstyrelsen ikke at der er generelle forhold, som taler for at indstille til en generel undtagelse af COVID-19 efter bestemmelserne i §10.

Sundhedsstyrelsen finder imidlertid, at der særligt i den konkrete situation under en inddæmningsstrategis kan være konkrete situationer, rammer og forhold, der giver en særlig stor risiko for smittespredning. Det kan f.eks. være store og tætte forsamlinger af mennesker, herunder musikfestivaler, spejderlejre, gymnastikstævner, og indkvartering under trange og uhygiejniske forhold.

Sundhedsstyrelsen
Islands Brygge 67
2300 København S
Danmark
T +45 72 22 74 00
E sst@sst.dk
www.sst.dk

og udstedelse

af bekendtgørelse om sidestilling af Covid-19 med en alment farlig sygdom i forhold til nedlukningsmuligheder; https://gorrisenfederspiel.com/files/media/documents/covid-19/bekendtgoerelse_om_coronavirus_smitsom_sygdom_nr_213_af_17_marts_2020.pdf (ikrafttræden 17/3-2020). Loven og bekendtgørelsen er udstedt samme dag, desuagtet at

Sundhedsstyrelsen tidligere havde skrevet, at Covid-19 ikke kunne berettige til en anvendelse af epidemiloven jf. dennes § 10.

Som mange nok er bekendt med, så er den nugældende epidemilov fra 2020 (hasteloven) udformet, således, at sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler i form af bekendtgørelser, når han har vurderet, at det har været nødvendigt for at håndtere pandemien. Der foreligger bl.a. diverse bekendtgørelser omkring mundbind, forsamlingsforbud og adgangsforbud.

Ændringerne viser flere beføjelser til sundhedsministeren, dvs. umiddelbart mindre sundhedsfaglighed, mere politisk magt og indsættelse af muligheder for nedlukninger (lockdowns). Man kan jo spørge, om ikke sundhedsfagligheden risikerer at kunne forsvinde, når beslutninger i høj grad flyttes til sundhedsministeren? At give en minister mere magt i forbindelse med en epidemi / pandemi kan da virke besynderligt, idet det burde være sundhedsfagligheden, der burde være i højsædet, således at denne styrkes og ikke svækkes.

MEN har kravene til ibrugtagning af § 10 så overhovedet været opfyldt?

Et af følgende tre krav skal være opfyldt:

1. Når sygdomme optræder på en ondartet måde eller
2. med stor udbredelse, eller
3. når andre forhold indebærer en særlig stor risiko for smittespredning

Ad 1)

Med den uændrede dødelighed i 2020 så kan der ikke på nogen overbevisende måde argumenteres for, at Covid-19 optræder på en "ondartet" måde i Danmark. Desuden er infektioner, der er stærkt smitsomme, bortset fra f.eks. ebola og pest, sjældent særligt ondartede. De virkelig farlige sygdomme smitter som regel meget lidt, da de dræber værten, inden denne når at smitte særlig mange. **"Det er barnelære på medicinstudiet, at jo mindre farlig en virus er, jo hurtigere spreder den sig. Er en virus meget farlig, så vil den slå sin vært ihjel og dermed begrænse sig selv. Så den nye epidemilov med skræmmescenariet om en endnu mere smitsom og farlig virus er efter min mening science fiction."** Af læge Mia Grandahl jf.

https://www.information.dk/debat/2021/02/laege-aabn-danmark-saette-samfundet-styr-svageste-samfundet?utm_medium=social&utm_campaign=btn&utm_source=facebook.com&utm_content=tp&fbclid=IwAR0_V95RhD1dOd98XrQN5uaDP3j2lijP2oCjBhas5JMHzNTZTOBVUjSAVx8

Ad 2)

Covid-19 har heller ikke en "stor udbredelse". Således er der pr. 27. januar 2021 kun fundet 4,73% smittede ud af 4.207.196 millioner testede personer, jf. opgørelse fra Statens Serum Institut; <https://experience.arcgis.com/experience/aa41b29149f24e20a4007a0c4e13db1d>.

Flere af disse personer er testet flere gange, så ud af i alt 13.608.460 millioner test er der alene fundet 1,46% smittede. Tallet er sandsynligvis lavere på grund af PCR-testens upålidelighed mange falsk-positive resultater.

Ad 3)

Ifølge Sundhedsstyrelsen; <https://www.sst.dk/da/viden/smitsomme-sygdomme/smitsomme-sygdomme-a-aa/influenza> er der hvert år ca. 20% eller ca. 1,16 millioner danskere, der smittes med (men ikke nødvendigvis bliver syg med) influenza, dvs. ca. hver femte dansker.

Når man ser på disse tre punkter, så kan man jo spørge sig selv, om man synes, at en eller flere af disse berettiger til en aktivering af epidemilovens bestemmelser?

2) Private boliger – kan politiet bare komme ind? eller kræver det en retskendelse?

Bemærkninger fra lovforslaget til epidemilov (§ 24): **Det forudsættes, at der som udgangspunkt ikke vil blive fastsat regler, der gælder for private boliger. Hvis det måtte vise sig nødvendigt, vil der dog kunne fastsættes regler for situationer, hvor private boliger benyttes til sammenkomster med personer uden for husstanden, der er forsamlet på en sådan måde, som skønnes at udgøre en særlig fare for smitte med en samfundskritisk sygdom.**

”Bolig” skal forstås bredt og videre end bopæl og sigter først og fremmest til det sted, hvor den pågældende overnatter.

Det omfatter ikke udendørslokaliteter, som f.eks. haver og gårdspladser, og indendørslokaliteter, som f.eks. lader, skure og værksteder, som den pågældende råder over. Ja, det ser unægtelig ud til, at man forsøger at indsnævre anvendelsesområdet for en privat bolig. Når en person helt alene råder over f.eks. lader, skure og værksteder, så kan det vel aldrig vurderes som andet end en privat bolig, så længe der ikke er offentlig adgang, som man kender det i forhold til f.eks. private butikker?

Bemærkninger fra lovforslaget: **Efter det foreslåede § 24, stk. 3, 2. pkt., omfatter 1. pkt. ikke private boliger.**

Bestemmelsen indebærer, at der ikke i medfør af den foreslåede bemyndigelse i stk. 3 vil kunne fastsætte regler om adgang uden retskendelse til private boliger. Der er heller ikke efter gældende ret adgang uden retskendelse til private boliger, men med den foreslåede bestemmelse kommer dette til at fremgå udtrykkeligt af selve bestemmelsen.

Det vil altså sige, at politiet IKKE må skaffe sig adgang til private boliger UDEN en retskendelse. Dette gælder både i forhold til den nuværende epidemilov og lovforslaget, hvis det vedtages i den nuværende udformning.

Yderligere bemærkninger fra lovforslaget: Den foreslåede bestemmelse indebærer, at politiet for at få adgang til private boliger vil skulle gå frem efter de almindelige straffeprocessuelle regler om ransagning efter retsplejelovens kapitel 73.

Grundlovens § 72

Boligen er ukrænkelig. Husundersøgelse, beslaglæggelse og undersøgelse af breve og andre papirer samt brud på post-, telegraf- og telefonhemmeligheden må, hvor ingen lov hjemler en særegen undtagelse, alene ske efter en retskendelse.

Kommentar:

Denne paragraf værner om privatlivets fred. Den sætter grænserne for, hvilke indgreb offentlige myndigheder kan tillade sig i folks privatliv. Først og fremmest er folks boliger beskyttet. Det samme er 'private' lokaler og bygninger, hvor ikke alle og enhver har adgang. Beskyttelsen betyder, at politiet ikke bare kan bryde ind i private hjem og undersøge dem. Det kræver, at en dommer først siger ja. Politiet skal have en såkaldt retskendelse. Det gælder også, hvis de f.eks. ønsker at åbne folks breve eller aflytte deres telefoner. Der er dog visse undtagelser. Der er ikke altid tid til at skaffe en retskendelse. Hvis politiet f.eks. jager en forbryder, der gemmer sig i et hus, har politiet lov til at skaffe sig adgang til huset med magt, hvis der er fare for, at forbryderen ellers undslipper. Bagefter skal en dommer godkende denne handling. I visse tilfælde kan andre myndigheder end politiet, f.eks. skattemyndighederne, undersøge folks private regnskaber uden først at få tilladelse af en dommer jf. https://www.ft.dk/-/media/sites/ft/pdf/publikationer/grundloven/min-grundlov_web.ashx, s. 76f.

3) Om forsamlinger: Forsamlinger med et politisk eller andet meningsbefordrende øjemed er undtaget fra bestemmelserne.

Man kan jo holde møder om corona-situationen og regeringens håndtering. Vær kreativ – der kan helt sikkert laves mange slags forsamlinger. Husk at filme ved f.eks. politiets fremmøde, så det kan dokumenteres. Spontane demonstrationer er også lovlige.

Hvad med demonstrationer, begivenheder og større arrangementer?

Så lægger udkastet i § 28 op til kollektive påbud, læs evt. mere i bemærkninger til lovforslaget. Mulighed for at kunne isolere / indespærre mange mennesker, som evt. har været tilskuere til en fodboldkamp, uanset at man måske ikke kan konkretisere de enkelte smittede personer. Virker arbitrært og uden retssikkerhed. Ved demonstrationer virker det nemt at kunne misbruge; nemlig at isolere/indespærre politiske modstandere.

4) Proportionalitetsprincippet (lovforslagets § 12, stk. 3 (overfor enkeltpersoner) + 23, stk. 3 (ift. samfundsmæssige foranstaltninger)) contra forsigtighedsprincippet; <https://denstoredanske.lex.dk/forsigtighedsprincip#:~:text=Forsigtighedsprincip%2C%20retligt%20princip%20inden%20for,uds%C3%A6ttes%20alene%20grundet%20videnskabelig%20usikkerhed.>

Proportionalitetsprincippet udgør kernen i menneskerettighedsbeskyttelsen. Der skal sikres en rimelig balance mellem hensynet til individets rettigheder og kolliderende hensyn til samfundet eller andre individer. Proportionalitet er jo vigtigt i forhold til det sundhedsfagligheden, idet det er med til at sikre borgeren ikke udsættes for f.eks. unødvendige tiltag.

Ethvert indgreb i privat- og familielivet, religionsfriheden, ytringsfriheden og forsamlings- og foreningsfriheden skal være "nødvendigt i et demokratisk samfund", og artikel 15, stk. 1 i den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) siger, at fravigelse af rettigheder i

nødretstilfælde skal være »strengt påkrævet«.

Proportionalitetsprincippet gennemsyrrer også dansk ret. I Grundlovens rettigheder må man, i det omfang ordlyden gør det muligt, indfortolke et krav om proportionalitet svarende til EMRKs, jf. UfR 1999.1798 H. I forvaltningsretten gælder et almindeligt, uskrevent proportionalitetsprincip.

Indgrebet skal frem for alt være proportionalt eller forholdsmæssigt. Indgrebet i individets rettigheder skal stå i et rimeligt forhold til, hvad der forsøges opnået. I nogle tilfælde vil et rettighedsindgreb åbenbart være ude af proportion, f.eks. må man ikke ”skyde gråspurve med kanoner”.

Rettigheden er udgangspunktet; det er indgrebets nødvendighed og proportionalitet, som skal godtgøres, og i tvivlstilfælde får rettigheden forrang. Det ligger i selve proportionalitetsprincippet, at kravene til begrundelsen skærpes, jo mere intensiv, at rettighedsbegrænsningen er. Intensive rettighedsindgreb kræver meget tungtvejende grunde og skal ydermere være strengt nødvendige.

EMRK artikel 15, stk. 1 opstiller tre betingelser for at fravige rettighederne:

1. Der skal foreligge en ”krig eller anden offentlig faretilstand”.

Situationen skal således være særdeles alvorlig for nationen som

helhed, f.eks. som følge af oprør, omfattende uroligheder eller folkesundheden er truet.

2. Fravigelse af Konventionen må være ”strengt påkrævet af hensyn til situationen”. Foruden tilstedeværelsen af en nødsituation må de trufne foranstaltninger konkret kunne retfærdiggøres som strengt nødvendige i den givne situation.

3. Fravigelsen må endvidere ikke stride imod statens øvrige folkeretlige forpligtelser.

Forsigtighedsprincippet er således det princip, som regeringen gang på gang har henvist til som det legitime grundlag for deres beslutninger og i den forbindelse tilsidesætte proportionalitetsprincippet. Ifølge Peter Pagh, professor i miljøret så kan forsigtighedsprincippet kun anvendes hvis der er videnskabelige indikationer for risici jf. <https://plast.dk/professor-peter-pagh-vi-bruger-forsigtighedsprincippet-forkert/>.

5) Overgangen mellem hasteloven (nugældende epidemilov) og lovforslaget til epidemilov. Bekendtgørelser virker fortsat ved hastelovens ophør, og hvis ny epidemilov træder i kraft. Dvs. mundbindsbekendtgørelser og bekendtgørelse om smitteopsporing bare kan fortsætte uanset evt. ophørsdato!

Jf. <https://lovkvalitet.dk/lovkvalitetsvejledningen/udarbejdelse-af-lovforslaget/2-3-aendringslovforslag/2-3-6-udformning-af-de-enkelte-aendringer/2-3-6-4-ophaevelser/>:

Skal flere paragraffer ophæves, og skal mellemliggende paragraffer ikke ændres, samles ophævelserne under et enkelt nummer. Se følgende eksempel:

- »§§ 2, 3 og 5 og § 7, stk. 3, ophæves.«

Tekstoverskrifter, kapitler og punktummer, der ikke længere skal indgå i loven, udgår ikke, men ophæves.

Ophævelse af en paragraf medfører ikke i sig selv, at en eventuel tekstoverskrift før denne paragraf samtidig ophæves. Det er således nødvendigt at ophæve tekstoverskrifter ved et selvstændigt nummer, f.eks. således:

- »Overskriften før § 2 ophæves.«

Ophæves en bestemmelse, der indeholder en bemyndigelse til at udstede administrative regler, bortfalder eventuelle bekendtgørelser, der er udstedt med hjemmel i bestemmelsen, automatisk. Det er derfor retligt overflødigt at foretage en formel ophævelse af bekendtgørelsen.

Bekendtgørelsen bortfalder dog ikke, hvis loven afløses af en ny lov, der udelukkende eller i det væsentlige har karakter af en forlængelse af den tidligere lov. Skal en bekendtgørelse fortsat have gyldighed efter gennemførelsen af en ny lov, er det således ikke altid retligt nødvendigt at optage en bestemmelse herom.

Imidlertid vil spørgsmålet ofte kunne give anledning til tvivl, og hensynet til at skabe klarhed taler for, at man i sådanne tilfælde indsætter en bestemmelse i loven herom, hvis ældre bekendtgørelser fortsat skal have gyldighed. En sådan bestemmelse bør formuleres således og indsættes i lovens ikrafttrædelsesbestemmelse:

- »Stk. x. Regler fastsat i medfør af ..., jf. lov nr. ... af ..., forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af ... .«

Der skal altid indsættes en bestemmelse i loven om straf for overtrædelse af ældre bekendtgørelser, hvis den hidtidige sanktionsbestemmelse er indeholdt i den lov, der ophæves.

Er der ikke optaget en bestemmelse i loven om bekendtgørelsens fortsatte gyldighed, og er det meningen, at den gældende bekendtgørelse skal opretholdes, bør tvivlen afklares ved en ny bekendtgørelse. Det kan f.eks. ske i den form, at der udfærdiges en ændringsbekendtgørelse, der indskrænker sig til at ændre angivelsen af hjemmelsloven i indledningen. Herved opnår man også, at angivelsen af hjemmelsloven opfylder de krav, der må stilles hertil.

Det er endvidere vigtigt, at man er opmærksom på, om de stykker, som rykker som følge af, at forudgående stykker ophæves, indeholder en bemyndigelse til at udstede administrative forskrifter. Hvis det er tilfældet, bør man af ordensmæssige hensyn tillige indsætte en bestemmelse i lovens ikrafttrædelsesbestemmelse om, at ældre bekendtgørelser fortsat skal have gyldighed.

Hvis ændringslovforslaget alene indeholder forslag om ophævelse af en lov, kan følgende formulering anvendes: »Lov nr. ... af ... om ... ophæves den ...«.

Der henvises ikke til love, der har ændret den lov, som nu foreslås ophævet. Derimod henvises til en eventuel lovbekendtgørelse: »Lov om ..., jf. lovbekendtgørelse nr. ... af ..., ophæves den ...«.

Se lovforslaget til epidemilov, dennes § 67, stk. 3: **Regler, der er fastsat i medfør af lov om foranstaltninger mod smitsomme og andre overførbare sygdomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1444 af 1. oktober 2020, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter fastsat i medfør af denne lov, jf. dog stk. 4. Det gælder, selv om reglerne indeholder bestemmelser om, at de ophæves den 1. marts 2021.**

6) Arbejdsgivers mulighed for testning af medarbejdere

- Lovgrundlag: Arbejdsgivers ret til testning, krav om saglighed; <https://www.retsinformation.dk/eli/lt/2020/1641>. Din arbejdsgiver kan pålægge dig at blive testet, hvis det er sagligt begrundet i hensynet til at begrænse spredningen af smitte med COVID-19, herunder arbejdsmiljøhensyn, eller i det væsentlige driftsmæssige hensyn, der foreligger i relation til din arbejdsplads.
- Ikke proportionelt, dvs. ikke-overholdelse af proportionalitetsprincippet, idet Covid-19 er en liste B sygdom, som ikke opfører sig hverken specielt ondartet eller meget smitsom, og den er desuden primært farlig for f.eks. meget ældre eller sårbare mennesker med flere underliggende sygdomme. Arbejdsgivere må kun teste for denne, selvom f.eks. influenza tidligere har været mere smitsom, udbredt og dødelig, og her har man ikke kunne tvinge nogen (f.eks. medarbejdere) til hverken test eller vaccination. Proportionalitetsprincippet - princippet om mindst indgribende foranstaltning - er en retsgrundsætning, som skal bruges, når borgeren får en bebyrdende afgørelse. Proportionalitetsprincippet betyder, at brugen af tvang og magt skal stå i rimeligt forhold til det, man vil opnå.
- PCR test kan ikke tjekke, om du er syg, men alene om du er smittet?! [PCR tests] are simply incapable of diagnosing any disease; <https://cognitive-liberty.online/pcr-test-cannot-be-used-to-diagnose-covid-or-any-other-viral-infections/>
- Hollandsk dom, der siger, at man ikke kan forbyde ens borgere i at rejse frit og heller ikke påbyde raske mennesker en pcr-test, når den ikke kan sige noget om, de er syge. Se denne video; https://www.youtube.com/watch?v=ULDJi_c8Qs&feature=share&fbclid=IwAR1ed82mKYk77TpkvV02xcA_pZ715hvSlhdVZndK5T7HL4V3ZE1EUPhQlwA.
- Studie fra Wuhan med 10 mio. mennesker – INGEN smitte fra asymptomatiske personer. Se studiet her; <https://www.nature.com/articles/s41467-020-19802-w>

7) Vaccination – er der mulighed for direkte eller indirekte tvang?

- **Europarådet - Resolution 2361 (2021)1 - Covid-19 vaccines: ethical, legal and practical considerations;** <https://pace.coe.int/en/files/29004>
  - 7.3. with respect to ensuring high vaccine uptake:
    - 7.3.1. ensure that citizens are informed that the vaccination is NOT mandatory and that no one is politically, socially, or otherwise pressured to get themselves vaccinated, if they do not wish to do so themselves;
    - 7.3.2. ensure that no one is discriminated against for not having been vaccinated, due to possible health risks or not wanting to be vaccinated;
- “Efter arbejdsmiljølovens regler er en arbejdsgiver forpligtet til at sikre et sikkert og sundt arbejdsmiljø. Det betyder fx, at de skal forsøge at undgå, at coronavirus spredes på arbejdspladsen. Men en arbejdsgiver kan ikke tvinge dig til at blive vaccineret. Det går ud over ledelsesrettens grænser, så din arbejdsgiver kan ikke kræve, at du får nålen i armen. Ud fra et juridisk synspunkt er det et for vidtgående indgreb i din personlige frihed og

integritet”, siger Thomas Damkjær Petersen, formand for IDA (Ingeniørforeningen i Danmark) jf. https://indblik.net/kan-din-arbejdsgiver-tvinge-dig-til-at-blive-vaccineret-nu-maer-fagforening-al-tvivl-i-jorden/?fbclid=IwAR17BAxBtSACak2RwrpRaoYE-GtdHtTSWVok-5HNecoA6_EYwEKwMIKZDTg.

- Om vaccination i forhold til bemærkningerne til lovforslaget til epidemilov, s. 16: **Regeringen foreslår, at der ikke fremadrettet fastsættes bestemmelser om at påbyde vaccinationer. Der vil således med den nye epidemilov ikke længere være mulighed for at påbyde vaccination mod selve epidemisygdommen eller for at påbyde vaccination mod andre smitsomme sygdomme af hensyn til at sikre kapacitet i sundhedsvæsenet.** Dog nævnes muligheden for at vaccinationsattest kunne være en mulighed for indrejsende. Så det kan jo bestemt ikke udelukkes, at krav om vaccinationer kan snige sig ind i anden lovgivning, f.eks. i forbindelse at rejse indenlands, handle ind, modtage ydelser, gå på arbejde m.v. Nu forsøger man så at indføre et vaccinepas, hvilket jo vil betyde indirekte tvang, hvilket jo desværre ikke er overraskende.

Frihedsrettigheder generelt og i forhold til testning og vaccination. Grundloven, EMRK og andre regelsæt der gældende i Europa og skal respekteres af national lovgivning.

Uddrag og bestemmelser fra forskellige regelsæt

Grundloven: § 71 (personlig frihed ukrænkelig), § 72 (boligen er ukrænkelig), § 73 (ejendomsretten er ukrænkelig) § 74 (retten til et arbejde), § 76 (retten til undervisning), § 77 (ytringsfrihed), § 78 (foreningsfrihed) og § 79 (forsamlingsfrihed)

Sundhedslovens § 15: Ingen behandling må indledes eller fortsættes uden patientens informerede samtykke, medmindre andet følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov eller af §§ 17-19.

Stk. 2. Patienten kan på ethvert tidspunkt tilbagekalde sit samtykke efter stk. 1.

Stk. 3. Ved informeret samtykke forstås i denne lov et samtykke, der er givet på grundlag af fyldestgørende information fra sundhedspersonens side, jf. § 16.

Stk. 4. Et informeret samtykke efter afsnit III kan være skriftligt, mundtligt eller efter omstændighederne stiltiende.

Stk. 5. Sundheds- og ældreministeren fastsætter nærmere regler om samtykkets form og

Oviedo-konventionen (Bekendtgørelse af Europarådets konvention af 4. april 1997 om menneskerettigheder og biomedicin); <https://www.retsinformation.dk/eli/ltc/2000/65>:

Artikel 2

Menneskets forrang

Menneskets interesser og velfærd skal have forrang frem for interesser, der alene vedrører samfundet og videnskaben.

Artikel 3

Lige adgang til sundhedsmæssige ydelser

Parterne skal tage passende forholdsregler med henblik på inden for deres egen jurisdiktion at skabe lige adgang til sundhedsmæssige ydelser af en passende kvalitet under hensyntagen til sundhedsmæssige behov og de til rådighed værende ressourcer.

Artikel 5

Generel regel

Ingen intervention må foretages på sundhedsområdet uden den berørte persons frie og informerede samtykke.

Denne person skal forud for enhver intervention have modtaget relevante oplysninger med hensyn til formålet og arten af interventionen samt med hensyn til de deraf følgende konsekvenser og risici.

Den pågældende person kan til enhver tid frit trække sit samtykke tilbage.

Artikel 26

Begrænsning i udøvelse af rettigheder

1. Der må ikke gælde begrænsninger ved udøvelsen af rettigheder og beskyttende bestemmelser indeholdt i nærværende konvention, med undtagelse af sådanne begrænsninger, der er foreskrevet ved lov og som er krævet i et demokratisk samfund i den offentlige sikkerheds interesse, til forebyggelse af forbrydelse, til beskyttelse af offentlig sundhed eller til beskyttelse af andres rettigheder og frihed.

2. De begrænsninger, der er indeholdt i medfør af stk. 1, må ikke gælde artiklerne 11, 13, 14, 16, 17, 19, 20 og 21.

DEN EUROPÆISKE UNIONS CHARTER OM GRUNDLÆGGENDE RETTIGHEDER

Artikel 2

Ret til livet

1. Ethvert menneske har ret til livet.
2. Ingen må idømmes dødsstraf eller henrettes.

Artikel 3

Ret til respekt for menneskets integritet

1. Enhver har ret til respekt for sin fysiske og mentale integritet.
2. I forbindelse med lægevidenskab og biologi skal især følgende respekteres:
frit og informeret samtykke fra den berørte person i overensstemmelse med lovens bestemmelser
forbud mod racehygiejnisk praksis, navnlig praksis, der har til formål at udvælge mennesker
forbud mod kommercialisering af menneskekroppen og dele heraf som sådan
forbud mod reproduktiv kloning af mennesker.

Artikel 6

Ret til frihed og sikkerhed

Enhver har ret til frihed og personlig sikkerhed.

Artikel 7

Respekt for privatliv og familieliv

Enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin kommunikation.

Artikel 21

Ikke-forskelsbehandling

1. Enhver forskelsbehandling på grund af køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder, seksuel orientering eller ethvert andet forhold er forbudt.

2. Inden for traktaternes anvendelsesområde og med forbehold af deres særlige bestemmelser er enhver forskelsbehandling på grund af nationalitet forbudt.

Artikel 45

Fri bevægelighed og opholdsret

1. Enhver unionsborger har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område.

2. Fri bevægelighed og opholdsret kan i overensstemmelse med traktaterne indrømmes tredjelandstatsborgere, der har lovligt ophold på en medlemsstats område.

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK)

Artikel 5

Ret til frihed og sikkerhed

1. Enhver har ret til frihed og personlig sikkerhed. Ingen må berøves friheden undtagen i følgende tilfælde og i overensstemmelse med den ved lov foreskrevne fremgangsmåde:

- a) lovlig forvaring af en person efter domfældelse af en kompetent domstol;
- b) lovlig anholdelse eller forvaring for ikke-efterkommelse af en domstols lovlig påbud eller for at sikre opfyldelsen af en ved lov foreskrevet forpligtelse;
- c) lovlig anholdelse eller forvaring af en person med det formål at stille ham for den kompetente retlige myndighed, når der er begrundet mistanke om, at han har foretaget en retsstridig handling, eller når der er rimelig grund til at anse det for nødvendigt for at hindre ham i at foretage en retsstridig handling eller i at flygte efter at have fuldbyrdet en sådan;
- d) forvaring af en mindreårig ifølge lovlig kendelse med det formål at føre tilsyn med hans opdragelse eller for at stille ham for den kompetente myndighed;
- e) lovlig forvaring af personer for at hindre spredning af smitsomme sygdomme, af personer der er mentalt abnorme, drankere, narkomaner eller vagabonder;
- f) lovlig anholdelse eller forvaring af en person for at hindre ham i uretmæssigt at trænge ind i landet eller af en person, mod hvem udvisnings- eller udleveringssag er svævende.

2. Enhver, der anholdes, skal ufortøvet på et sprog, som han forstår, underrettes om grundene til anholdelsen og om enhver mod ham rettet anklage.
3. Enhver, der anholdes eller tages i forvaring i henhold til bestemmelserne i denne Artikels stk. 1 c), skal ufortøvet stilles for en dommer eller anden øvrighedsperson, der ved lov er bemyndiget til at udøve domsmyndighed, og skal være berettiget til rettergang inden en rimelig tid, eller til at blive løsladt i afventning af rettergang. Løsladelsen kan gøres betinget af sikkerhed for, at den pågældende giver møde under rettergangen.
4. Enhver, der berøves friheden ved anholdelse eller forvaring, skal være berettiget til at tage skridt til, at der af en domstol træffes hurtig afgørelse om lovligheden af hans forvaring, og at hans løsladelse beordres, hvis forvaringen ikke er retmæssig;
5. Enhver, der har været genstand for anholdelse eller forvaring i modstrid med bestemmelserne i denne Artikel, har ret til erstatning.

Artikel 8

Ret til respekt for privatliv og familieliv

1. Enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance.
2. Ingen offentlig myndighed kan gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, undtagen for så vidt det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres ret og frihed.

Artikel 14

Forbud mod diskriminering

Nydelsen af de i denne Konvention anerkendte rettigheder og friheder skal sikres uden forskel på grund af køn, race, farve, sprog, religion, politisk eller anden overbevisning, national eller social oprindelse, tilhørighed til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel eller ethvert andet forhold.

Artikel 15

Fravigelse af forpligtelser under offentlige faretilstande

1. Under krig eller anden offentlig faretilstand, der truer nationens eksistens, kan enhver af de høje kontraherende parter i det omfang, det er strengt påkrævet af situationen træffe forholdsregler, der gør indgreb i dens forpligtelser ifølge denne Konvention, forudsat, at sådanne forholdsregler ikke er uforenelige med dens andre forpligtelser ifølge folkeretten.
2. Der kan ikke med hjemmel i denne bestemmelse gøres afvigelse fra Artikel 2, undtagen med hensyn til berøvelse af livet, der er en følge af lovlige krigshandlinger, og ej heller fra artiklerne 3, 4, stk. 1 og 7. 3. Enhver stat, som benytter sig af denne ret til fravigelse, skal holde Europarådets generalsekretær fuldt underrettet om de forholdsregler, som den således har taget og om grundene dertil. Den skal også underrette Europarådets generalsekretær, når sådanne forholdsregler er ophørt at virke, og Konventionens bestemmelser igen er fuldt ud i kraft.

Artikel 17

Forbud mod misbrug af rettigheder

Ingen bestemmelse i denne Konvention må fortolkes som medførende ret for nogen stat, gruppe eller person til at inkludere sig på nogen virksomhed eller udføre nogen handling, der sigter til at tilintetgøre nogen af de heri nævnte rettigheder og friheder, eller til at begrænse dem i videre omfang, end der er hjemmel for i Konventionen.

Protocol No. 4 to the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, securing certain rights and freedoms other than those already included in the Convention and in the first Protocol thereto

Article 2 – Freedom of movement

1 Everyone lawfully within the territory of a State shall, within that territory, have the right to liberty of movement and freedom to choose his residence.

2 Everyone shall be free to leave any country, including his own.

3 No restrictions shall be placed on the exercise of these rights other than such as are in accordance with law and are necessary in a democratic society in the interests of national security or public safety, for the maintenance of ordre public, for the prevention of crime, for the protection of health or morals, or for the protection of the rights and freedoms of others.

4 The rights set forth in paragraph 1 may also be subject, in particular areas, to restrictions imposed in accordance with law and justified by the public interest in a democratic society.

Læs evt. mere om andre regelsæt, der også kan yde borgeren beskyttelse

- Helbredsoplysningsloven
- Den Europæiske Databeskyttelsesforordning (GDPR, The General Data Protection Regulation 2016/679)